

ydelse i medfør af Forårspakken. Denne supplerende ydelse udgør i 2005 op til 5.200 kr.

Hvis der siden 1994 reguleres med *timelønnen* (ekskl. genetillæg, men inkl. pensionsbidrag og fraværsbetalinger) i stedet for med satsreguleringsprocenten, vil f.eks. folkepensionen for en reelt enlig pensionist i 2005 blive 19.116 kr. eller knap 17 pct. højere, og den højeste sats for arbejdsløshedsdagpenge 29.900 kr. højere, jf. bilaget, henholdsvis tabel 1 og 15.

Forøgelsen af overførslerne skyldes ud over afsættelsen af puljebeløb fire forhold:

- 1) Satsreguleringsprocenten tager udgangspunkt i en stigning i *årslønnen*. Det er begrundet i, at overførslerne også er årlige indkomster. I det omfang, der sker fald i den gennemsnitlige arbejdstid eller stigning i fraværet på grund af f.eks. sygdom, stiger *timelønnen* hurtigere end *årslønnen*. I den betragtede periode gør dette sig gældende blandt andet som følge af indførelsen af feriefridage. Hvis overførslerne bliver reguleret med stigningen i *timelønnen*, vil det virke i retning af, at satserne for overførslerne stiger hurtigere end *årslønnen*, når der sker fald i den gennemsnitlige arbejdstid eller stigning i fraværet.
- 2) Ved fastsættelsen af satsreguleringsprocenten trækkes arbejdsmarkedsbidraget fra. Begrundelsen er, at der ikke beregnes arbejdsmarkedsbidrag af overførselsindkomst. Hvis ikke arbejdsmarkedsbidraget bliver trukket fra, vil det virke i retning af, at satserne for overførslerne stiger procentvis hurtigere end *lønnen* ekskl. arbejdsmarkedsbidrag, når arbejdsmarkedsbidraget forøges, som det skete frem til 1997.
- 3) Ved fastsættelsen af satsreguleringsprocenten trækkes pensionsbidragene fra. Begrundelsen er blandt andet, at lønmodtagerne ikke får udbetalt disse beløb. Hvis ikke pensionsbidragene trækkes fra, vil det virke i retning af, at overførslerne stiger procentvis hurtigere end den udbetalte *årsløn* (dvs. *lønnen* ekskl. pensionsbidrag), når pensionsbidragenes andel af *lønnen* vokser. Det har været tilfældet i den betragtede periode som følge af opbygningen af arbejdsmarkedspensioner.
- 4) Ved fastsættelsen af satsreguleringsprocenten beregnes den samlede løn for arbejdere og funktionærer ved at anvende faste vægte svarende til arbejdernes og funktionærernes respektive andele af antallet af præsterede ar-

bejdsdage i det første år i beregningen. Derimod er opgørelsen af den gennemsnitlige årlige stigning i *timelønnen* i DA's StrukturStatistik siden 1997 sket på grundlag af de summariske gennemsnit. Da der gennemgående i DA's lønstatistik sker en forskydning i retning af relativt flere funktionærer, som har en højere gennemsnitsløn end arbejderne, er stigningen i den summariske gennemsnitsløn lidt større, end stigningen beregnet med faste vægte. Anvendelsen af faste vægte ved opgørelsen af satsreguleringsprocenten sker, fordi der dermed korrigeres for påvirkningerne af lønstigningstakten fra forskydninger mellem antallet af arbejdere og funktionærer. En sådan forskydning er ikke udtryk for lønudvikling for henholdsvis arbejderne og funktionærerne.

Anvendelsen af de anførte beregningsmetoder fremgår af lov om en satsreguleringsprocent (jf. lov nr. 373 af 28. maj 2003) og beregningsbekendtgørelsen (jf. bekendtgørelse nr. 876 af 23. august 2004).

Den anvendte beregningsmetode skal i overensstemmelse med formålet for satsreguleringen sikre, at satserne for overførslerne ikke vokser hurtigere end den gennemsnitlige udbetalte *årsløn* (efter arbejdsmarkedsbidrag) for den enkelte lønmodtager.

En regulering af overførslerne med den gennemsnitlige *timeløn* (ekskl. genetillæg) ville derimod indebære, at satserne for overførslerne voksede hurtigere end den gennemsnitlige udbetalte *årsløn* (ekskl. genetillæg) for den enkelte lønmodtager, når der sker fald i den gennemsnitlige arbejdstid, stigning i fraværet, stigning i arbejdsmarkedsbidragsprocenten eller en forskydning over mod funktionærer i DA's lønstatistik. Noget sådant ville stride mod formålet med satsreguleringen.

En regulering af satserne for overførslerne med *timelønnen* (ekskl. genetillæg) siden 1994 ville for 2005 isoleret set betyde, at de samlede udgifter til overførsler ville blive omkring 26 mia. kr. højere, end de faktisk ventes at blive. De akkumulerede puljebeløb er fratrukket ved beregning af merudgiften, da der med en sådan regulering er forudsat ikke at ville ske afsættelse af årlige puljebeløb.

Finansieringen af en sådan merudgift til overførsler i 2005 svarer til en reduktion af den offentlige beskæftigelse med i størrelsesordenen